

raz neinflamabil, în oxidă de carbonă, raz combustibil, se întrevințează că folos în aptele metalurgice.

Se mai formă încă oxidă de carbonă în cîmpul carbonată de calce sau de barită și prin prisos de cărbune sau de fep: $\text{CaO} + \text{CO}_2 + \text{C} = \text{CaO} + 2\text{CO}$. În general se operează o amestecătare de 9 părți de tibășir și 1 parte de cărbune.

Modul cu care se întrevințează mai obișnuit în laboratorii spre a prepara oxidul de carbonă, consistă din descompunerea într-o balon mic acidului oxalic sau bioxalatului de potasă (sape de măcriș) prin acidul sulfic monohidratat și prisos. Se ia o parte de sape de măcriș sau de acidă oxalică și 5 părți de acidă sulfică concentrată: $\text{C}_2\text{O}_4 + 3\text{HO} + \text{SO}_3 + \text{H}_2\text{O} = \text{SO}_4 + 4\text{HO} + \text{CO} + \text{CO}_2$.

Acidul oxalic nu poate exista în starea anhidră; cind se încalczește că acidul sulfic concentrat care tragează apă de hidrata, atunci se descompune în $\text{CO} + \text{CO}_2$, adică în gaze erale de oxidă de carbonă și de acidă carbonică.

Acidul carbonic se absoarbe că potassa, și oxidul de carbonă rămâne foarte cărat. O asemenea spălare este trebuiuca să în cheie mai multe cărări cind se prepară oxidul de carbonă, pentru că este par că gazul acesta din spina să se formeze fără să fie amestecat de acidă carbonică.

ACIDU CARBONICU.

Starea naturală. — Acidul carbonic există în aer, în toate apele în contact cu atmosfera, în păduri și în galeriile minelor de cărbuni de pămînt, și în multe peșteri sau în cavitate.

Fermentația, combustia, descompunerea de sine a materiilor organice sau aaceea că rezultă din acțiunea căldării, respirația tutelor animalor arată că în atmosferă nu este cantitatea foarte mare de acidă carbonică, ne care văzută este în descompunere numai de către infuzența lăminei, aproape îndărătă carbonul, și din oxigenul înălțat aerului.